

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

સલામી સવારની..
ઈઠી પરણે પહેલું આળશ ખંખેરી નાખું !
કેં જ કર્યા વિના કલાકો ને ખોટું કરડી નાખું !
ભરડે લઈ ફૂરસદ ને ભરડી નાખું પ્રવૃત્તિ -
રાત પડે માંડ, દિવસની ડોક ભરડી નાખું !!
(હાયા! નિષ્ક્રિયા !)

આ મોબાઈલ - માખી મારનારાને મળી પ્રવૃત્તિ...

પરીક્ષા પછી, કે હેપ્પી ભર્થ કે પાર્ટી - પવિત્ર બહાણું...

હાઈકુ

ચિંતન

અવિનિત સ્વામિલાલ: શ્રેયાન્ !

ઉપરોક્ત સૂત્ર ચાલકચૂનમાંથી લેવામાં આવેલ છે. અવિનયી રાજા કરતાં શાસક વિહીન રાજ્ય વધુ બહેતર છે. અવિનયી એટલે કે નીતિહીન, સત્યહીન, ઉદ્દત, અન્યાયી, અત્યાચારી, સ્વાર્થી રાજાને કારણે પ્રજા દુઃખી દુઃખી બની જાય છે. આવા સંખેગોમાં પ્રજાએ પોતે પસંદ કરેલા પ્રમાણિક અને યોગ્ય પ્રતિનિધિઓ દ્વારા શાસનભાર સંભાળી લેવો ખેર્યે.

રાજા ખૂદ અભિમાની, મદિલો, કોધી કપટી, જુકો હોય તો અંતે તો એની પ્રજાને જ સહન કરવું પડે છે આવા રાજા કરતાં તો રાજા ન હોય તો સારું !

પ્રજાના પ્રમાણિક નિષ્ઠાવાન પ્રતિનિધિઓ જ રાજ્ય શાસન ચલાવે તો લોકશાહી સફળ થાય.

- સુવિચાર**
- પરમાત્માનો વિશ્વાસ એ મારું કવચ છે - **ઝગવેદ**
 - ધીરજ અને ઉત્સાહ મળીને કર્મયોગ બને - **વિનોબા**
 - પેટનો પૂજારી ભગવાનની ભક્તિ ના કરી શકે - **પૂજ્ય મોટા**
 - ઉદ્ધાર એ જ કતરી શકે જે ઉદ્ધાર ના અભિયાનને હૃદયમાં જાગવા ન દે - **સંત વર્ગીસ**
 - પહેલા તમારી પોતાની પરીક્ષા કરો, પછી ઈશ્વરને પોકારો, કારણ કે ઈશ્વર સાચા ઉદ્ધારીને જ સહાય કરે છે - **એમર્સન**
 - અઢાર પુરાણોમાં વેદવ્યાસ માત્ર બે જ વાતો કરી છે : પરોપકાર કરવાથી પુણ્ય થાય છે, પરપીડાથી પાપ થાય છે - **એસ. ભદ્રાચાર્ય**
 - દેહનો નાશ તે પ્રાકૃતિક મૃત્યુ, પણ દેહભાવનો નાશ તે મંગલ મૃત્યુ - **ઓશો**
 - આજનું ઔષધ : દૂધેલી ચૂર્ણ ૨ ગ્રામ, પાંચ તુલસીના પાન, પાંચ મરીના દાણા સાથે વાટી પાણી સાથે લેવાથી તાવ ઉતરે છે. (સંકલન : દિગ્ધ વી. આશરા)

બોધકથા

તંદુરસ્તી અને પ્રસન્નતા માટે શારીરિક શ્રમ પણ જરૂરી છે. લામોત્સેના વિદ્વાન શિષ્ય ચાંગ હોતા. જેઓ હોશિયાર અને દૂરંદેશી હતા. એકવાર પ્રવાસમાં તેઓ નાના ગામના પાદર પહોંચ્યા. એમણે જોયું કે એક સુંદર લીલા ખેતરમાં એક ખેડૂત ખૂબ મહેનત કરી પાણી કાઢતો હતો. સમન મહેનત કરવાને કારણે તે પરસેવે રેખાંબ હતો તથા હાંફી પણ રહ્યો હતો. આમ છતાં એના ચહેરા પરથી લાગતું હતું કે તે ખૂબ ખુશ હતો. ચાંગ હો તે ખેડૂત પાસે ગયો. ચાંગ હોએ તેની બુદ્ધિ વાપરી પેલા ખેડૂતને પાણી કાઢવા માટેનું સરળ સાધન બનાવી આપ્યું જેના ઉપયોગથી તે કુવામાંથી પાણી ઉભેલી શકે અને એવી માટીની નીક બનાવી આપી જેથી એમાં પાણી વહીને સરળતાથી દરેક ક્યારામાં પહોંચી જાય. ખેડૂતની મહેનત ઓછી થાય અને એનું જીવન સારું થાય એવી શુભેચ્છા વ્યક્ત કરી ચાંગ હો ત્યાંથી નીકળી ગયો. બે વર્ષ પછી ફરી ચાંગ હો એ ગામના પાદરે આવ્યો અને જોયું તો ખેડૂત સાવ માંદો પડ્યો હતો અને તેનું ખેતર પણ ઉજર બની ગયું હતું. ચાંગ હો એ પૂછ્યું ‘મેં તમને સમય અને મહેનતની ભયતની રીત શીખવાડી હતી તો પછી તમારી આવી હાલત કેમ થઈ ગઈ?’ ખેડૂતની પત્નિએ જવાબ આપતા કહ્યું, ‘તમારી બતાવેલી તરકીબથી તે મહેનતથી વિમુખ થઈ ગયો અને શ્રમ ઓછો થતાં તે આવસથી ઘેરાઈ ગયો. હવે નવરા બેઠા બેઠા નકામી વાતો વિચારે છે અને વ્યસન કરે છે અને બીમાર રહે છે.’

‘બાપા’ એમનું હુલામણું નામ, સાચું નામ હરીશ ઠક્કર, પણ ઓળખાય ‘બાપા’ ના નામથી. આજની આ દુનિયામાં બાપાનું બાપુજી થયું, અને પછી ‘ડેડી’ ને ‘પપ્પા’ થયું. જેમાંથી છેલ્લે ‘પા’ થયું. દરેક ઘરમાં આજે બાપા નથી રહ્યા કારણ બાપામાંથી ‘બા’ નીકળી જાય તો ‘પા’ જ રહે ને? ‘બાપા’ શબ્દમાં જ મા-બાપનો અર્થ આવી જાય છે. ‘બા’ અને ‘પા’.

આપણા જીવનમાં ઘણી વખત એવી વ્યક્તિઓ આવતી હોય છે કે આપણે એને જીવનના અંત સુધી ભૂલી શકતા નથી હોતા. “બાપા”નું પાત્ર પણ મારા જીવનમાં સાવ અચાક જ આવ્યું. મુંબઈમાં જ્યારે પહેલી વખત એમને મળવાનું થયું ત્યારે સાવ ધૂની અને જુદા જ પ્રકારના લાગેલા. બોહા રીતે એમની કોઈ ઊંડા પા પર એવું એમનું બાહ્ય વ્યક્તિત્વ. પૂ. મોહારિયાનુસી સાથે જ એક જ દિવસે તા. ૨૫/૧૮૫૧ ના રોજ જન્મેલા આ બાપાનો ચહેરો એકદમ કરડાકીવાળો. સહેજ વધી ગયેલી સફેદ દાઢી, આંખમાં સંસારભરની વિપતિઓને હરાવ્યાનું, સચ્ચાઈનું અને જીવનના અનેક ઝંઝાવાતોમાંથી પસાર થયાનું નેજ દેખાય. ૬૬ વર્ષના હોવા છતાં ચાલવામાં ૨૦ વર્ષના યુવાનને પાછળ રાખી દે એવી સ્ફૂર્તિ અને ચાલવામાં ઝડપ. પહેલી ઓળખાણમાં કોઈને જીદી લાગે પણ સહેજે જીદ વિના તેઓ આપણી વિશેષ રીતે સંભાળ લેવાનો તેમનો સ્વભાવ. એમની અભિવ્યક્તિ કદાચ નાટકીય નથી પણ સાહજિક છે. જીવનમાં તમામ વસ્તુઓમાં પરફેક્શનના આગ્રહી. ઘરમાં અને વિચારોમાં એકદમ સ્વચ્છતા. છેલ્લા કેટલાક વર્ષોથી મુંબઈ મુહુરુંડમાં એકલા રહેતા આ બાપાને ત્રણ સંતાનોમાં એક દીકરી ને બે દીકરા છે. મોટો પુત્ર મુંબઈમાં જ સંગીત ક્ષેત્રે કાર્યરત છે. રટેજ પ્રોગ્રામ આપવા અને સંગીત કલાસિસ દ્વારા એ સ્વર, તાલ અને લયની આરાધના કરે છે. જ્યારે નાનો પુત્ર અને પુત્રી બાપાના બિઝનેસની ઓફિસમાં પોતાનો ઓન લાઈન બિઝનેસ ચલાવે છે.

આપણને જાણીને આશ્ચર્ય થશે કે મુંબઈ જેવા મહાનગરમાં પાર્કિંગની સમસ્યાને કારણે આજે અનેક પુત્રો પોતાના મા-બાપને જુના મકાનોમાં છોડીને નવા ફ્લેટોમાં રહેવા જતા રહ્યા છે. જુની ચાલી કે પોળો જેવી ઊંડી

આયુર્વેદ અને રૂદ્રાક્ષના દાનેશ્વરી કર્ણ : હરીશ ઠક્કર (બાપા)

ઊંડી સાંકળી ગલીઓમાં નાના નાના મકાનોમાં સાચકલ રાખવાની પણ જગ્યા નથી હોતી. પરંતુ આવા નાના ઘરમાં ઉછરીને — માબાપની મહેનતના પૈસાથી શિક્ષિત થઈને આજની યુવા પેઢી ગાડી તો ખરીદી શકે છે પણ માબાપનું વાત્સલ્ય ગુમાવી દે છે. બાપા મુંબઈની આ સમસ્યાનો ભોગ બન્યા હોવા છતાં સતત એમના બન્ને પુત્રોને ખુબ જ ચાહતા રહ્યા છે અને સતત પુત્રોની જ વાતો કર્યા કરે છે. એ પિતૃ હૃદયને કોણ સમજી શકશે ? આ બાપાના બાપદાદાઓ મૂળે કચ્છના. પરંતુ બાપાનો જન્મ મુંબઈમાં થયેલો અને ત્યારથી તેઓ અહીં જ વસ્યા છે. હાલ મસ્જિદ બંદર (વડગાદી) એ ગોડાઉન રાખીને વેરા હાઉસિંગનો બિઝનેસ કરતા આ બાપા અગાઉ નાના મોટા અનેક બિઝનેસ કરી ચૂક્યા છે. થોડો સમય રિશ્તા પણ ચલાવી, ઘડિયાળ રીપેરીંગનો બિઝનેસ સારો ચાલતા હોવા છતાંય છોડવો પડ્યો. એનું કારણ આપતા બાપા કહે છે કે “ માર્કેટમાં ચાઈનાથી ડુબીકેટ સેલ અને ઘડિયાળ આવવા લાગ્યા અને ઘડિયાળના બીજા વેપારીઓએ આ નકલી માલ અપનાવીને ધંધો ચાલું રાખ્યો. અને હું આનું કરી ના શક્યો તેથી મેં ઘડિયાળનો ધંધો મૂકી દીધો “ આમ સત્યને કારણે મુંબઈ જેવા મહાનગરમાં ચાલતો ધંધો છોડવો એ જીવન માટે કેટલું જોખમી છે એ આપણે સૌ જાણીએ છીએ. ત્યાર પછી બાપાએ કાપડનો ધંધો પણ કર્યો. અને કેટલોક સમય તેઓ આ સમાજથી સાવ અલિપ્ત પણ રહ્યા. જીવનની પરિસ્થિતિ દ્વારા નિર્મિત એક એવી ગુમનામ જિંદગીમાં જન્મ રહેવું અને એમાંથી પાછા ફરવું એ માત્ર આ બાપા જ કરી શકે.

મુંબઈના આખા મુહુરુંડમાં આ બાપાની આજે એક વિશિષ્ટ ઓળખ છે. કેમ કે વર્ષોથી તેઓ અહીના લોકોને આયુર્વેદિક સારવાર બિલકુલ વિનામૂલ્યે આપી રહ્યા છે. બાપા પાસે આયુર્વેદની વિશિષ્ટ જાણકારી અને

પાયાનું જે જ્ઞાન છે તે જ્ઞાન કદાચ આયુર્વેદના મોટા પંડિતો પાસે પણ નહીં હોય. માત્ર સાત ચોપડી ભણેલા આ બાપા આયુર્વેદિક સારવારમાં પીએચ.ડી કરતા વધુ જ્ઞાન ધરાવે છે. આ ક્ષેત્રમાં બાપાનો પ્રવેશ અનોખી રીતે થયો છે. યુવાન વયે તેમને એકવખત હરસની તકલીફ થયેલી. તેથી તે સમયના રાજસ્થાનના બામેરના જાણીતા વેદ નરસિંહ ભગત પાસે હરસની સારવાર કરાવી અને આ રોગ મૂળમાંથી કાઢ્યો. પછી તો આ યુવાન હરીશ ઠક્કરને કાંઈ તકલીફ પડે એટલે વેદરાજ નરસિંહ ભગત પાસે જાય. અને આ વેદરાજે આ યુવાન હરીશમાં કંઈક અજીબ શક્તિ જોઈ. નિ:સ્વાર્થતા જોઈ તેથી તેઓએ પોતાનું બધું જ આયુર્વેદિક જ્ઞાન હરીશને આપ્યું. અને પરિણામ એ આવ્યું કે હરીશ ભાઈ આજે પ્રસિદ્ધ વેદાયાર્ય બની ગયા.

આ બાપાની સૌથી મોટી ખુબી એ છે કે એમણે ધાર્યું હોત તો આ વિદ્યાનો ઉપયોગ કરીને તેઓ લાખો રૂપિયા ભેગા કરી શક્યા હોત. પણ આ વિદ્યાનો ઉપયોગ તેઓ આર્થિક ઉપાર્જન માટે નથી કરતા. પથરી જેવા રોગોનો આજે કોઈ ઈલાજ નથી પણ આ બાપાએ પથરીની એવી દવા બનાવી છે કે એક લોકોને આ પથરીના દુખાવથી મુક્ત કર્યા છે. મુહુરુંડમાં છેલ્લા પાત્રીસેક વર્ષથી બાપાની આ લોકસેવા ચાલુ છે. આજે “ ક્રાંતિચુપ “ બનાવીને બાપાએ પોતાની આ વિદ્યા શુપના તમામ સભ્યોને શીખવી

છે. અને આ દરેક સભ્યો પણ દર રવિવારે લોકોને સાવ ફી સારવાર આપે છે. બાપાનું કહેવું છે કે જે રોગની દવા ડોક્ટર પાસે નથી તે દવા અમે બનાવીએ છીએ. આ સંદર્ભે બાપાએ કહ્યું કે ‘હૂલાવેલી ફટકડી દરરોજ એક એક ગ્રામ સવાર બપોર સાંજ સહેજ ગરમ પાણીમાં ખાવાથી સ્ત્રીઓનો માસિક પ્રોબ્લેમ કાયમ માટે દૂર થઈ જાય છે. મોસ્ટેજના દરદમાં પણ આ દવા કામ આવે છે. આ ફટકડી ૨૧ જેટલા દરદમાં કામ આવે છે. દાંત ગમે તેટલા દુખતા હોય દાંત ઉપર ફટકડી ઘસો તો તરત મટી જાય છે.’ આ બાપાનું બીજું પણ એક ધૂનીપણું સમજવા જેવું છે. ત્રણ ચાર વર્ષ પહેલા કોઈ એક સંત જેવો માણસ બે બોરી ભરીને લગભગ ૨૦૦ કિલો બે મૂખી રૂદ્રાક્ષ લાવેલો. આ બધા રૂદ્રાક્ષ બાપાએ સારી એવી રકમ આપીને ખરીદી લીધેલા. બેમૂખી રૂદ્રાક્ષ બહુ ઓછા જોવા મળે છે. ખુબ જ કિંમતી પણ હોય છે. વળી દરેક રૂદ્રાક્ષમાં ગણપતિની મૂર્તિ ઉપસેલી દેખાય એવા આ રૂદ્રાક્ષ પવિત્ર છે. આ બસો કિલો રૂદ્રાક્ષ બાપા છેલ્લા ત્રણ વર્ષથી બધાને સાવ મફતમાં વહેંચી રહ્યા છે. તેઓ ગમે ત્યા જાય, મંદિરમાં, બજારમાં, કોઈ પ્રસંગોમાં, ટ્રેન — બસમાં, રૂદ્રાક્ષ ભરેલી એક થેલી સાથે જ હોય. અને સૌને આપતા રહે. આ બાબતે મેં પૂછ્યું કે “ બાપા, તમે સૌને આ રૂદ્રાક્ષ આપો છો પણ કોઈને એમાં શ્રદ્ધા ના હોય તો ? ફેક્ટી દે તો ‘તો બાપા કરે’ નહી ફેક્ટ, અને ફેક્ટી તે તો તેની સિદ્ધિ સમૃદ્ધિને ફેક્ટી. ‘બાપા આજે પણ એ પોતાને રૂદ્રાક્ષ આપનાર વ્યક્તિને શોધે છે. પણ હવે એ ક્યાંથી મળે ?’

આ બાપા માત્ર સાત ચોપડી ભણેલા હોવા છતાંય એક વખત એક મિત્રને મળવા સાવ એકલા ‘હોંગકોંગ’ ગયેલા. પરંતુ મિત્રના ઘરની

તન દુસ્તી
મહેન્દ્ર ગજજર
ડૉ. દિનેશ રાહોડ

મોરપીંછના રંગ
ડૉ. કનેચાલાલ ભટ્ટ

‘પોલ્યુશન ડ્રેગન’ ઓહિયા કરે એ પહેલા જાગો ...!!!

‘વિશ્વના ટોપ ૨૦૦ પ્રદુષિત શહેરોમાં ભારતના ૧ ઉમાથી દિલ્લી સિવાયના ૧૨ શહેરો આ રહ્યા :- પટના, ગ્વાલિયર, રાયપુર, લખનો, ફિરોઝાબાદ, કાનપુર, અમૃતસર, લુધિયાણા, ખસા, આગ્રા, અલ્હાબાદ અને આપણું પોતાનું અમદાવાદ.....!!!’ — ૨૦૧૫ ના ડીસેમ્બરમાં આ જ કોલમમાં પ્રદુષણ પર લખેલા લેખનું સમાપન આ વાક્યોથી કરેલું... અને જુઓ આજે લગભગ બે વર્ષની અંદર અંદર જ અમદાવાદ ટોપ-૨૦ ના લીસ્ટમાં પણ ટોપ બનવા જઈ રહ્યું છે...! હરખાવાની જરૂર નથી કેમકે આ ટોપ-૨૦ કોઈ સારી સુવિધાઓવાળા શહેરનું લીસ્ટ નથી પણ કાળમુખા પ્રદુષણથી ગંધાતા શહેરનું લીસ્ટ છે અને અમદાવાદ બહુ ઝડપથી ટોપ તરફ જઈ રહ્યું છે. બેએક વર્ષ પહેલા દિલ્લી આવા જ સમાચારોથી ચમકેલું અને પછી વધુ ચમકેલું ઓડ — ઈવન ફોર્મ્યુલાને લીધે. જો કે દિલ્લીમાં તો દર વર્ષે આ જ હાલત હોય છે પણ શિયાળાની શરૂઆતમાં આનું પ્રમાણ વધુ હોય છે. જો કે એ વખતે આશંકા વ્યક્ત કરાઈ હતી અને જે પાછળથી સાચી પણ પડેલી એ મુજબ ઓડ-ઈવનથી પ્રદુષણની માત્રામાં કોઈ ખાસ નોંધપાત્ર સુધારો થયેલો નહોતો કારણ કે દિલ્લીનું પ્રદુષણ એ કોઈ એક કારણને લીધે નહિ પણ મલ્ટીપલ કારણોને લીધે છે અને રહેવાનું છે એટલે ડીઝલીયા લાગનો નો એન્ટી અને બાંધકામ સ્થગિત કરવા જેવા ઉપાયો વધુ કારગર નીવડેલા અને દિલ્લીમાં તાજેતરમાં પ્રદુષણનું લેવલ ડન્જર ઝોનમાંથી બહાર આવેલું. પણ ક્યા સુધી ?!

આ લખાણ રહ્યું છે ત્યારે એટલે કે ગુરુવારે અમદાવાદ મ્યુનીસીપલ કોર્પોરેશને એક હેલ્થ એડવાઈઝરી બહાર પાડીને નાગરિકોને આપીલ કરી છે કે અમદાવાદમાં એર ક્વોલીટી ઈન્ડેક્સ ૩૧૧ (એટલે કે અતિ ખરાબ) રહેવાની શક્યતા છે જેથી બાળકો, વૃધ્ધો અને ફેફસાં કે શ્વસન સંબંધી રોગો ધરાવતા લોકો બહાર નીકળે નહિ. સીધો અર્થ એ છે કે અમદાવાદની હવા એટલી પ્રદુષિત થઈ ગઈ છે કે એને શ્વાસમાં લેવામાં જીવન જોખમ છે. અને પ્રદુષણનું આતુ ચિંતાજનક સ્તર કાઠી પહેલી વાર નથી આવ્યું, હજુ એકાદ મહિના પહેલા જ દિવાળી પર પણ પ્રદુષણની આવી જ ચિંતાજનક એડવાઈઝરી અમદાવાદીઓ માટે બહાર પાડવામાં આવેલી. ત્યારે પણ રેડ એલર્ટ જેવી જ સ્થિતિ બતાવવામાં આવેલી જો કે એ વખતે વધારે ચિંતાજનક વિસ્તાર ડમ્પિંગ સાઈટ પીરાણા અને ચાંદખેડા બતાવેલી પણ આ વખતે આ રેડ એલર્ટ નવરંગપુરા, બોપલ જેવા શહેર મથેના અને હેપનિંગ સ્થળો માટે પણ જારી કરવામાં આવેલ છે એટલું જ નહિ પણ સૌ પ્રથમ વાર ૧૦૦ જેટલી શાળાઓમાં રેડ ફ્લેગ ફરકાવીને વિદ્યાર્થીઓને પણ આ ચિંતાજનક સ્થિતિથી વાકેફ કરવામાં આવશે...! સેડ ના...!

સેડ થાવ કે ના થાવ, વાંક કુદરતનો ઓછો ને આપણે વધારે છે એમાં કોઈ એડવાઈઝરી અમદાવાદ હોય કે દિલ્લી દેશના લગભગ કોઈ પણ શહેર રહેવા માટે પર્વાવરણની દ્રષ્ટીએ સલામત છે જ નહીં. સેટેલાઈટથી લીધેલી દેશની તસ્વીરો બતાવે છે કે લગભગ આખા ઉત્તર-પશ્ચિમી ભારત પર ભૂરા રંગનું

ધુમ્મસનું કવર છવાયેલું છે અસલામત એ ધુમ્મસ નથી પણ પ્રદુષિત હવાનું લેયર જ છે જેમાં કોલસા જેવા સળગાવેલા પદાર્થોની કાળાશ અથવા તો રાખ છે, ધુમાડો છે અને ધૂળ પણ છે જેને આપણે શ્વાસમાં લઈ રહ્યા છીએ. એનો અર્થ એ છે કે તમે કોઈ મસુરી કે સીમલા જેવા હિલ સ્ટેશન પર રજાઓનો આનંદ લઈ રહ્યા છો અને એમ સમજો છો કે આપણે મસન, સ્વચ્છ હવા ફેફસામાં ભરી રહ્યા છીએ તો એ તમારો સૌથી મોટો ભ્રમ છે. શહેરોમાં તો સમજતા કે તમને દેખાઈ જ આવે છે કે હવા કિતની ખરાબ છે... પણ સ્વચ્છ હવા માટે જાણીતા સ્થળો પર પણ ઝેરીલું પ્રદુષણ જાણ્યે-અજાણ્યે તમારા શ્વાસોમાં ભરાતું રહે છે..!

સૌથી મોટું કારણ છે વૃક્ષોનો વિનાશ. જી હા, વિકાસની આંધળી દોટમા આપણે પ્રકૃતિની સૌથી મોટી ભેટ એવા વૃક્ષોનું નીકંદન કાઢવા માંડ્યા છીએ. વૃક્ષો અથવા તો હરિયાળી એ પ્રદુષણને નાથવા માટેનું કુદરતી એન્ટી-બાયોટીક છે પણ સમજે કોણ ? આડેડ જંગલો કપાય છે, શહેરોમાં વધ્યા-ઘટ્યા વૃક્ષો પણ કોન્ક્રીટના જંગલો બનાવતી વખતે નષ્ટ કરાય છે અને આ તો વર્ષોથી કરતા આવ્યા છીએ, જેની ગંભીર અસરો હવે

ચાલુ થઈ ગઈ છે. વુડસ હોલ રીસર્ચ સેન્ટરનો રીપોર્ટ કહે છે કે ૧૦૦ અબજ ટન જેટલા પ્રદુષિત કાર્બનને જંગલો રોકી શકે છે. પણ જંગલો-વૃક્ષો-હરિયાળી ક્યા ? ગંભીરતા સમજવા માટે આ એક ઉદાહરણ જ કાઢી છે. એક મોટર વર્ષમાં લગભગ ૪.૭ ટન કાર્બન બહાર ઓકે છે અને એક વિકસિત વૃક્ષ વર્ષમાં ૦.૦૨૪ ટન કાર્બન હવામાંથી શોષી શકે છે. મુદ જ હિસાબ લગાવી ત્યો કે કોન્ક્રીટ અને વાહનોના જંગલોમાંથી નીકળતા કાર્બન દૈન્યને નાથવા કેટલા વૃક્ષોની જરૂર પડે...!

લેસ્ટર એડવાયઝરીમા જે સ્થળો નોંધનીય છે એ છે પીરાણા અને રખિયાલ. પીરાણામાં આખાં અમદાવાદનો કચરો ઠલવાય છે અને સળગાવવામાં આવે છે જેને લીધે એ વિસ્તારમાં હવામાં રેડ જ કણોની માત્ર આમેય વધુ હોય છે અને એ માત્ર એ વિસ્તાર પુરતો નહિ પણ હવે ધીરે ધીરે આખાં અમદાવાદમાં પ્રસરવા માંડ્યો છે. નવરંગપુરા વાહનોની હેવી અવરજવરના પાપે પ્રદુષિત થયું છે તો બોપલ એરિયા બાંધકામ સાઈટોના પ્રતાપે. ભલે આ કારણો હોય પણ પીરાણા ડમ્પિંગ સાઈટ પરથી નીકળતા ઝેરી રજકણો એક કારણ તો છે જ. હજુ આપણે આ દાનવને હલકામાં લઈ રહ્યા છીએ, ચાર રસ્તે લગાવેલા એલ.ઈ.ડી. સ્ક્રીન પર બતાવતા એર પોલ્યુશનના આંકડા પર અછડતી નજર નાખીને કાર કે સ્કુટર પર આગળ વધી જઈએ છીએ પણ એ દિવસો દુર નથી કે સ્ક્રીનના

રજાપાર
અજય ઉપાદયાય